

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2015/63****2022/EES/8/08****frá 21. október 2014****um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB að því er varðar framlög
greidd fyrirfram til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, einkum 7. og 8. mgr. 103. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun 2014/59/ESB er þess krafist að komið sé á fót fleiri en einu fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar í þeim tilgangi að tryggja skilvirka beitingu skilastjórnvalds á skilauurræðum og -heimildum. Þetta fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar ætti að hafa nægilegt fjármagn til að greiða fyrir að rammanum um skilameðferð sé beitt með skilvirkum hætti og hefur því heimild til að safna framlögum greiddum fyrirfram frá stofnunum sem hafa starfsleyfi á yferráðasvæði þess, þ.m.t. útibúum Sambandsins (stofnunum).
- 2) Aðildarríkjum ber skylda til að safna ekki aðeins framlögum greiddum fyrirfram til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar frá stofnunum heldur einnig frá útibúum Sambandsins í samræmi við 1. mgr. 103. gr. þeirrar tilskipunar. Útibú Sambandsins falla einnig undir valdheimildir framkvæmdastjórnarinnar til að samþykkja framseldar gerðir skv. 7. og 8. mgr. 103. gr. þeirrar tilskipunar. Hins vegar, með þá staðreynd í huga að varfærniskröfur og eftirlit með útibúum Sambandsins er, skv. 47. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/16/ESB ⁽²⁾, á ábyrgð aðildarríkjanna, þá hentar stór hluti þeirra mælikvarða fyrir áhættuleiðréttingu sem settir eru fram í þessari framseldu reglugerð ekki til þess að hægt sé að beita þeim beint á útibú Sambandsins. Þrátt fyrir að útibú Sambandsins falli ekki undir gildissvið þessarar reglugerðar geta þau því fallið undir sérstakt fyrirkomulag sem framkvæmdastjórnin ákveður í framseldri gerð í framtíðinni.
- 3) Ákveðin verðbréfafyrirtæki, sem hafa aðeins leyfi til að veita takmarkaða þjónustu og starfsemi skv. 6., 15., 16., 95. og 96. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽³⁾, falla hvorki undir né geta verið undanþegin ákveðnum kröfum um eigið fé og lausafjárstöðu. Að því leiðir að margir af þeim mælikvörðum fyrir áhættuleiðréttingu sem setja ætti fram myndu ekki gilda um þau. Viðeigandi er, meðan aðildarríki falla undir skylduna um að safna framlögum fyrirfram frá þessum verðbréfafyrirtækjum í samræmi við 1. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að veita aðildarríkjunum valdheimild til að koma á fót áhættuleiðréttingu þannig að þessi fyrirtæki þessi beri ekki óhóflegar byrðar. Verðbréfafyrirtæki þessi ættu því ekki að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 4) Aðildarríki skulu, í samræmi við 1. mgr. 102. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, tryggja að tiltækir fjármunir í fjármögnunarfyrirkomulagi þeirra, innan tímabils sem hefst við gildistöku tilskipunarinnar og fram til 31. desember 2024, nái a.m.k. 1% af fjárhæð tryggðra innstæðna allra stofnana sem hafa starfsleyfi á yferráðasvæði þeirra. Á þessu tímabili ætti að dreifa framlögum til fjármögnunarfyrirkomulagsins eins jafnt yfir tímabilið og kostur er þar til viðmiðunarmarkinu hefur verið náð með því að taka tillit til hagsveiflna og áhrifa sem sveifluaukandi framlög gætu haft á fjárhagsstöðu stofnananna sem veita framlög.
- 5) Í 1. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB er gerð krafa um að framlögum verði safnað a.m.k. árlega í því skyni að ná viðmiðunarmarkinu sem tilgreint er í 102. gr. þeirrar tilskipunar. Árlegt framlag ætti, skv. 2. mgr. 103. gr. tilskipunar

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 11, 17.1.2015, bls. 44. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 237/2019 frá 27. september 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190.

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. OJ L 176, 27.6.2013, bls. 338).

(3) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð ESB nr. 648/2012 (Stjtið. OJ L 176, 27.6.2013, bls. 1).

2014/59/ESB, að endurspegla stærð stofnunar enda ætti framlagið að byggja á fastri fjárhæð sem ákvörðuð er á grundvelli skuldbindinga þeirrar stofnunar (árlegs grunnframlags); í öðru lagi ætti það að endurspegla áhættustig viðkomandi starfsemi stofnunar þar sem grunnur árlegs framlags ætti að vera leiðréttur í hlutfalli við áhættusnið þeirrar stofnunar (viðbótar áhættuleiðréttingu). Stærð stofnunar tákna fyrsta vísinn um áhættuna sem stafar af stofnun. Eftir því sem stofnun er stærri eru meiri líkur á að skilastjórnvald myndi í neyðartilvikum meta hvort taka ætti stofnunina til skilameðferðar með almannahagsmuni í huga og nota fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar til að tryggja skilvirka beitingu skilauurræðanna.

- 6) Til að útskýra hvernig skilastjórnvöld ættu að leiðrétta framlögin í hlutfalli við áhættusnið stofnana er nauðsynlegt að tilgreina áhættustöðir og -vísa sem nota ætti til að ákvarða áhættusnið stofnana, tilhögunina við að beita áhættuleiðréttingu á árlegt grunnframlag, og árlega grunnframlagið sem upphafspunkt fyrir áhættuleiðréttinguna. Koma ætti þeim þáttum, sem myndu bætast við áhættuviðmiðanirnar, sem kveðið er á um í 7. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, á með hætti sem verndar jöfn samkeppnisskilyrði meðal aðildarríkjanna og sterkan innri markað með því að koma í veg fyrir að aðildarríkin noti mismunandi aðferðir við að reikna út framlög fyrir hvert og eitt fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar. Þetta auðveldar að hægt sé að bera saman framlög, sem stofnanir greiða til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar, og að hægt sé að sjá þau fyrir, óháð tegundum banka sem er mikilvægur þáttur fyrir jöfn samkeppnisskilyrði á innri markaðinum.
- 7) Í 1. mgr. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 ⁽¹⁾ er kveðið á um að sameiginlega skilastjórnin (stjórnin), sem samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB á að framkvæma eða beita valdi landsbundins skilastjórnvalds og komið var á fót með 1. mgr. 42. gr. þeirrar reglugerðar, verði talin, við beitingu þeirrar reglugerðar og tilskipunar 2014/59/ ESB, eins og viðkomandi landsbundið skilastjórnvald þegar hún framkvæmir verkefni sín og beitir valdheimildum sínum. Að teknu tilliti til þess að 7. mgr. 70. gr. reglugerðar (ESB) nr. 806/2014 veitir stjórninni vald til að reikna út framlög stofnana til hins sameiginlega skilasjóðs sem kæmi í stað fjármögnunarfyrirkomulags aðildarríkisins sem tekur þátt í sameiginlegu skilastjórninni frá og með 1. janúar 2016 með því að beita þessari reglugerð á grundvelli 7. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, ætti skilastjórnvald samkvæmt þessari reglugerð einnig að taka til stjórnarinnar.
- 8) Útreikningur á framlögum á einingastigi myndi leiða til þess, þegar um ræðir samstæður, að ákveðnar skuldbindingar verði tvítaldar við ákvörðun á árlegu grunnframlagi mismunandi aðila innan samstæðu þar sem skuldbindingar, sem varða samninga sem aðilar innan sömu samstæðu hafa gert hverjir við aðra, gætu orðið hluti af heildarskuldbindingum sem teknar eru við ákvörðun á árlegu grunnframlagi hvers aðila innan samstæðunnar. Því ætti að tilgreina frekar ákvörðunina um árlegt grunnframlag þegar um samstæður er að ræða til að endurspegla innbyrðis tengsl aðila samstæðunnar og forðast tvítalningu á áhættuskuldbindingum innan samstæðunnar. Stofnanir, sem eru þátttakendur í stofnanaverndarkerfi eða eru varanlega tengdar sömu miðlægu stofnun, skulu sitja við sama borð og aðilar sem tilheyra samstæðu í því skyni að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði milli þeirra.
- 9) Að því er varðar útreikning á árlegu grunnframlagi aðila innan samstæðu ættu heildarskuldbindingar, sem koma til greina, ekki að taka til skulda sem koma til vegna samninga sem aðili innan samstæðu hefur gert við annan aðila sem er hluti af sömu samstæðu. Hins vegar ætti ekki að vera hægt að veita slíka undanþágu nema sérhver aðili samstæðunnar sé með staðfestu innan Sambandsins, tilheyri að öllu leyti sömu samsteypu, falli undir viðeigandi miðstýrt áhættumat, mat og eftirlitsaðferð og engar núverandi eða fyrirsjáanlegar verulegar hagnýtar eða lagalegar hindranir séu fyrir hendi fyrir tafarlausa endurgreiðslu viðeigandi skuldbindinga þegar þær falla í gjalddaga. Þetta ætti að koma í veg fyrir að skuldbindingar verði undanþegnar útreikningi á grunni framlaga ef engar tryggingar eru fyrir því að lánaáhætta innan samstæðu yrði tryggð þegar fjárhagslegt heilbrigði samstæðunnar versnar. Enn fremur ætti slík undanþága ekki að gera hlutaðeigandi stofnunum kleift að njóta ávinnings af einfaldara framlagskerfi, sem veitt er smærri stofnunum, þegar stofnun myndi falla undir einfaldara kerfið í kjölfar þess að fá undanþágu frá skuldbindingum innan samstæðu til að komast hjá því að undanþágur frá skuldbindingum innan samstæðu veiti aðilum innan samstæðu, sem njóti hagræðis af undanþágunni, forskot. Stofnanir, sem eru þátttakendur í stofnanaverndarkerfi eða eru varanlega tengdar sömu miðlægu stofnun, skulu sitja við sama borð og aðilar sem tilheyra samstæðu í því skyni að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði milli þeirra.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 frá 15. júlí 2014 um að koma á samræmdum reglum og samræmdri málsmeðferð fyrir skilameðferð lánastofnana og tiltekinna verðbréfafyrirtækja innan ramma sameiginlegs skilameðferðarkerfis og sameiginlegs skilasjóðs og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtd. ESB. L 225, 30.7.2014, bls. 1).

- 10) Reglur um framlög greidd fyrirfram ættu aðeins að gilda um miðlægu stofnunina og tengdar lánastofnanir sem heild á samstæðugrunni vegna greiðslugetu og lausafjárstöðu miðlægu stofnunarinnar og allra tengdra stofnana sem haft er eftirlit með í heild á grunni samstæðureikningsskila þessara stofnana, með fyrirvara um regluna þess efnis að framkvæma ætti útreikning framlaga á einingarstigi þegar miðlæg stofnun er með tengdar lánastofnanir sem eru að öllu leyti eða að hluta til undanþegnar varfærniskröfum í landslögum í samræmi við 10. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013.
- 11) Tilgreina ætti ákvörðunarþáttinn fyrir árlega grunnframlagið frekar ef um er að ræða innviði fjármálamarkaða (FMI). Sumir innviðir fjármálamarkaða, á borð við miðlæga mótaðila (CCP) eða verðbréfamiðstöðvar (CSD), hafa einnig starfsleyfi sem lánastofnanir. Einkum veita ákveðnar verðbréfamiðstöðvar bankaþjónustu til viðbótar við starfsemi þeirra sem innviðir markaðar. Verðbréfamiðstöðvar geyma ekki tryggðar innstæður, ólíkt lánastöfnum, heldur að mestu leyti innlán innan dags eða yfir nótt frá uppgjöri verðbréfavíðskipta sem þær annast fyrir fjármálastofnanir eða seðlabanka. Almenn leiðir þetta ekki til greiðslujafnaðar er telja má til fjármögnunar sem safnað var til að framkvæma bankþjónustu. Aðeins ætti að taka tillit til skuldbindinga sem varða starfsemi bankþjónustu hjá innviðum fjármálamarkaða við að ákvarða fjárhæð heildarskuldbindinga að því er varðar útreikning árlegs grunnframlags þar sem bankþjónustan sem þessir aðilar framkvæma eru til viðbótar við meginstarfsemi þeirra er snýr að stöðustofnun og uppgjöri þar sem þessir aðilar falla undir strangar varfærniskröfur samkvæmt reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ og (ESB) nr. 909/2014 ⁽²⁾ og einnig viðeigandi ákvæði samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2013/36/ESB og viðskiptalíkan innviða fjármálamarkaða fela ekki í sér sambærilega áhættu og að því að varðar lánastofnanir.
- 12) Reikningsskil afleiðna eru ekki samræmd í Sambandinu að því er varðar einstaka reikninga og því gæti þetta haft áhrif á fjárhæð skuldbindinga sem teknar verða til útreiknings á framlögum hvers banka. Aðferðafræði vogunarhlutfallsins, sem um getur í 6. og 7. mgr. 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, gildir um alla banka og tryggir að sami afleiðusamningur, einkum skuldajöfnun milli afleiðusamninga, verði tekinn til greina á sama hátt án tillits til reikningsskilarammans sem sá banki fellur undir. Því ætti að verðmeta afleiður í samræmi við 6. og 7. mgr. 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 til að tryggja samræmda meðferð afleiðna við ákvörðun á árlegu grunnframlagi sem greiðir fyrir sambærileika í verðmati milli stofnana og stuðlar að jöfnum samkeppnisskilyrðum alls staðar í Sambandinu. Þó ætti að gera ráð fyrir, til að tryggja fyrirsjáanleika á verðmati afleiða samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að slíkt verðmat geti ekki leitt til verðgildis sem er minna en 75% af verðgildi hlutaðeigandi afleiða samkvæmt viðkomandi reikningsskilaramma.
- 13) Sumar lánastofnanir eru stuðningsbankar og hafa þann tilgang að greiða fyrir opinberum stefnumiðum ríkis- eða héraðsstjórnar aðildarríkis eða staðaryfirvalds, fyrst og fremst með því að veita stuðningslán til aðila sem ekki tengjast samkeppni og starfa ekki í hagnaðarskyni. Ríkis- eða héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld tryggja að hluta til, beint eða óbeint, lánin sem slíkar stofnanir veita. Stuðningslán eru veitt aðilum, sem ekki tengjast samkeppni og starfa ekki í hagnaðarskyni, til að styðja opinber stefnumið Sambandsins eða ríkis- eða héraðsstjórnar aðildarríkis. Stuðningslánin eru stundum veitt fyrir milligöngu annarrar stofnunar í hlutverki milliliðar (gegnumstreymislán). Í slíkum tilvikum taka milliliðir lánastofnunar við stuðningslánnum frá fjölþjóðlegum þróunarbanka eða opinberum aðila og streyma þeim áfram til annarrar lánastofnunar sem myndi síðan veita þau endanlegum skjólstæðingum. Slíkar skuldbindingar ættu ekki, þegar lánastofnanir sem eru milliliðir streyma áfram lausafé þessara lána frá upprunalegum stuðningsbanka til lánastofnunar eða annarrar milliliðastofnunar, að teljast með í heildarskuldbindingum sem teknar eru til í þeim tilgangi að reikna út árlegt grunnframlag.
- 14) Í 1. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB er gerð krafa um að allar stofnanir leggi af mörkum til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar. Þó þarf að finna hóflegt og sanngjarnt jafnvægi milli skyldu stofnunar um að leggja fram til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar, stærðar hennar, áhættusniðs, umfangs og flækjustigs starfsemi hennar, innbyrðis tengsla við aðrar stofnanir eða almennt við fjármálakerfið, áhrif af falli hennar á fjármálamarkaði, aðrar stofnanir, á fjármögnunarskilyrði eða hagkerfið í víðara samhengi, og auka þannig líkurnar á að stofnun fari í skilameðferð og nýti sér fjármögnunarfyrirkomulagið. Skilastjórnvöld taka tillit til slíkra þátta, skv. 4. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, þegar þau ákveða hvort ákveðnar stofnanir ættu að njóta hagræðis af einfölduðum skyldum

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um utan markaðar-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðu-viðskiptaskrár (Stjtíð. OJ L 201, 27.7.2012, bls. 1).

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 frá 23. júlí 2014 um bætt verðbréfauppgjör í Evrópusambandinu og um verðbréfamiðstöðvar og um breytingu á tilskipunum 98/26/ EB og 2014/65/ ESB og reglugerð (ESB) nr. 236/2012 (Stjtíð. OJ L 257, 28.8.2014, bls. 1).

sem varða kröfunar um að undirbúa endurbóta- og skilaáætlanir. Einnig skal taka tillit til þess rekstrarlega álags sem ákveðnar stofnanir og skilastjórnvöld taka á sig við útreikning á árlegum framlögum þegar metið er rétt jafnvægi milli þess að hlíta kröfunum sem settar eru fram í tilskipun 2014/59/ESB og sértæki ýmissa stofnana samkvæmt þeirri tilskipun.

- 15) Litlar stofnanir eru yfirleitt ekki með hátt áhættusnið, bjóða gjarnan upp á minni kerfistengda áhættu en stærri stofnanir og áhrif af falli þeirra eru í mörgum tilvikum minni á hagkerfið í víðari skilningi en hjá stærri stofnunum. Samtímis þessu má ekki útiloka hugsanleg áhrif af falli smárra stofnana á fjármálastöðugleika þar sem jafnvel smáar stofnanir geta skapað kerfisáhættu vegna hlutverksins sem þær gegna í bankakerfinu í víðari skilningi, samlegðaráhrif af tengslanetum þeirra og smitáhrif sem þau gætu skapað með því að draga úr tiltrú á bankakerfinu.
- 16) Einfalda ætti aðferðafræðina við að reikna út árleg framlög lítilla stofnana til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar með það í huga að í flestum tilvikum valda þær ekki kerfisáhættu og minni líkur eru á að þær verði settar í skilameðferð sem dregur þar með úr líkindum á að þær njóti hagræðis af fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar í samburði við stærri stofnanir. Árleg framlög lítilla stofnana ættu að samanstanda af eingreiðslu sem einungis er byggð á árlegu grunnframlagi þeirra, í réttu hlutfalli við stærð þeirra. Slík aðferðafræði ætti, þegar árlegt framlag hverrar stofnunar er ákvarðað, að greiða fyrir hlutfallslegu kerfi árlegra framlaga sem skilastjórnvaldið verður að fylgja þegar það ákvarðar árleg framlög. Því endurspeglar eingreiðsla þá staðreynd að í mörgum tilvikum stafar minni áhætta af litlum stofnunum og auðveldar hún viðtækari aðlögun á framlögum stærri stofnana, sem eru almennt mun kerfistengdari, í hlutfalli við áhættusnið þeirra.
- 17) Nota ætti tvöföld viðmiðunarmörk til að ákvarða hvaða stofnanir eigi að teljast litlar þar sem fyrstu viðmiðunarmörkin, sem byggjast á heildarskuldbindingum (að undanskildum eiginfjárgrunni) að frádregnum tryggðum innstæðum, ættu að vera 300 milljónir evra eða minna og seinni viðmiðunarmörkin, sem byggjast á heildareignum, ættu ekki að vera hærri en einn milljarður evra. Það síðarnefnda ætti að koma í veg fyrir að stærri stofnanir, sem uppfylla fyrri viðmiðunarmörkin er varða fjárhæð skuldbindinga, njóti hagræðis af einfaldaða kerfinu.
- 18) Gera ætti greinarmun innan flokks lítilla stofnana, þar sem sumar eru mjög litlar en aðrar eru nærri hámarksviðmiðunarmörkunum sem gerir þeim kleift að njóta hagræðis af einfaldaða kerfinu. Árleg framlög mjög lítilla stofnana samkvæmt einnar eingreiðslu kerfinu yrðu óeðlilega miklu hærri en þeirra litlu stofnana sem eru nærri því að ná hámarks viðmiðunarmörkunum. Um leið ætti að forðast að einfaldaða kerfið leiði til óeðlilega mikils mismunar, með tilliti til árlegra framlaga, milli þeirra stærstu meðal litlu stofnananna og stofnananna sem uppfylla ekki skilyrðin fyrir þátttöku í einfaldaða kerfinu þar sem þau eru rétt yfir viðmiðunarmörkunum. Því er viðeigandi, til að komast hjá þessum óæskilegu áhrifum, að gera ráð fyrir kerfi margra flokka lítilla stofnana þar sem árleg framlög þeirra samanstæðu af mismunandi fjárhæðum eingreiðslna. Þetta ætti að greiða fyrir þróun framlaga innan einfaldaða kerfisins og milli hæstu eingreiðslna og lægstu framlaga samkvæmt aðferðinni þar sem árlegt grunnframlag er lagfært samkvæmt áhættusniði stofnunarinnar.
- 19) Skilastjórnvaldið ætti að hafa möguleika á að ákveða að lítil stofnun ætti ekki lengur að njóta hagræðis af einfaldaða kerfinu þegar það hefur ákvarðað að hlutaðeigandi stofnun hafi sérstaklega hátt áhættusnið en þess í stað ætti að ákvarða framlag hennar samkvæmt aðferðinni þar sem árlegt grunnframlag er lagfært samkvæmt öðrum áhættuþáttum en stærð stofnunarinnar.
- 20) Stofnanir, sem um getur í 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, verða ekki endurfjármagnaðar með fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar í samræmi við 44. og 101. gr. tilskipunar 2014/59/ESB vegna þess að þeim verður slitið með innlendum ógjaldfærimeðferðum eða öðrum tegundum aðgerða sem framkvæmdar eru í samræmi við 38., 40. eða 42. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og munu hætta starfsemi. Aðgerðir þessar munu tryggja að lánveitendur þessara stofnana, þ.m.t. handhafar sértryggðra skuldabréfa ef við á, munu bera tapið með þeim hætti sem uppfyllir markmið skilameðferðarinnar. Því ættu framlög þeirra til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar að endurspeglja þessa sérhæfni. Þó mætti nota fjármögnunarfyrirkomulagið vegna skilameðferðar á annan hátt, eins og um getur í 101. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Skilastjórnvaldið ætti að geta, þegar slík stofnun notar fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar í þessum tilgangi, borið saman áhættusnið allra annarra stofnana sem falla undir 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB við áhættusnið stofnunarinnar sem notaði fjármögnunarfyrirkomulagið vegna skilameðferðar og beita aðferðafræðinni sem sett er fram í þessari framseldu gerð gagnvart þeim stofnunum er bera með sér áhættusnið sem telst svipuð eða hærri en áhættusnið stofnananna sem notuðu fjármögnunarfyrirkomulagið vegna skilameðferðar.

Einnig þykir rétt að taka saman skrá yfir þætti sem skilastjórnvaldið ætti að hafa til hliðsjónar þegar það framkvæmir samannburð á áhættusniðum.

- 21) Kveða ætti á um fjölda áhættustofna og viðkomandi áhættuvísa fyrir hverja af þessum stofnum sem skilastjórnvöld munu hafa til hliðsjónar við mat á áhættusniði stofnana í því skyni að gera skilastjórnvöldum aðildarríkjanna kleift að hafa samræmda túlkun á viðmiðunum, sem settar eru fram í 7. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, til að ákvarða áhættuvísa stofnana að því er varðar útreikning einstakra framlaga til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar sem framkvæmdur er á svipaðan hátt alls staðar í Sambandinu. Áhættuvísarnir ættu að samanstanda af núverandi eftirlitsviðmiðunum sem þegar eru til staðar eða verður komið á fót á næstunni til að tryggja samræmi við eftirlitsstörf.
- 22) Skilastjórnvöld ættu að meta viðkomandi vísa á samstæðustigi eða undirsamstæðustigi, eftir því sem við á, til að halda samræmi við eftirlitsstörf og tryggja að samstæður sem nýta sér þessar undanþágur séu ekki að óþörfu beittar viðurlögum þegar viðeigandi löggjöf kveður á um að undanþágur sem veita stofnunum undanþágur frá því að setja suma áhættuvísana á stig stofnunarinnar og kveða á um, eftir atvikum, að lögbær yfirvöld heimili beitingu slíkra undanþága.
- 23) Með þessari reglugerð ætti einnig að ákvarða hlutfallslegt vægi hverrar stofnar og vísis í því skyni að gera skilastjórnvöldum kleift að hafa samræmda nálgun á mikilvægi hverrar áhættustofnar og -vísis sem þau ættu að taka tillit til að því er varðar ákvörðun um áhættusnið stofnana. Þó er mikilvægt að skilastjórnvöld fái nægan sveigjanleika við að meta áhættusnið stofnana með því að geta stillt beitingu áhættustofna og -vísis í samræmi við sérhæfni hverrar stofnunar. Vægi sumra áhættuvísa ætti aðeins að vera til vísbendingar eða þess efnis að ákveðið bil verði sett fram að því er það varðar að gera skilastjórnvöldum kleift að ákveða mikilvægi þessara vísa í ákveðnu tilviki þar sem þetta næst ekki til fulls með því að kveða á um að mat á áhættusnið verði á ákveðnu bili heldur útheimtir að ákveðið geðþóttastig verði við að ákveða mikilvægi ákveðinna áhættuvísa í hverju tilviki fyrir sig.
- 24) Samsöfnun innan stofna ætti að fara fram með reiknuðu meðalvægi einstakra vísa þeirra við ákvörðun á mikilvægi ýmissa vísa sem samræmast tiltekinni stofn. Að því er varðar útreikning á endanlegri samsetningu áhættuvísa sem samsvara hverri stofnun ætti að slíkur útreikningur, til að forðast bótaáhrif milli stofna þar sem stofnun sem gengur í meðallagi vel samkvæmt nokkrum stofnum og mjög illa samkvæmt öðrum, myndi að jafnaði fá meðalskor samkvæmt reiknuðu meðaltali mismunandi stofna, að byggjast á rúmfræðilega vegnu meðaltali einstakra stofna.
- 25) Bilið til að meta áhættustigið, sem stofnun veldur, ætti að geta leyft nægjanlega tilfærslu á áhættusniði stofnana samkvæmt mismunandi áhættustofnum og -vísnum sem sett eru fram í þessari reglugerð, meðan boðið er á sama tíma upp á næga vissu og fyrirsjáanleika varðandi árlegar fjárhæðir sem stofnanir ættu að hafa lagt fram samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB og þessari reglugerð.
- 26) Nauðsynlegt er að tilgreina skilyrðin og greiðslumiðilinn til að tryggja að framlög séu greidd á skilvirkan hátt. Nauðsynlegt er, einkum fyrir framlög sem eru ekki greidd í reiðufé heldur með óafturkræfri greiðsluskuldbindingu í samræmi við 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að tilgreina hluta óafturkræfra greiðsluskuldbindinga sem hver stofnun getur notað og tegund veðs sem samþykkt er að tryggja þessar óafturkræfu greiðsluskuldbindingar til að gera skilastjórnvaldinu kleift að tryggja útgreiðsluna þegar óafturkræfa greiðsluskuldbindingin er innt af hendi þegar skilastjórnvaldið lendir í erfiðleikum með að framkvæma óafturkræfu greiðsluskuldbindinguna. Nauðsynlegt er, til að tryggja að árleg framlög séu greidd á skilvirkan hátt, að greiða fyrir sértækri heimild skilastjórnvalda til að leggja stjórnsluviðurlög og aðrar stjórnsluráðstafanir á stofnanir sem brjóta í bága við kröfurnar sem koma fram í þessari reglugerð um útreikning og breytingar á framlögum eins og með því að hlíta ekki skyldunni um að veita upplýsingarnar sem skilastjórnvald biður um. Skilastjórnvaldið ætti einnig að hafa vald til að leggja dagsektir á stofnun þegar hlutaðeigandi stofnun greiðir aðeins hluta af árlega framlaginu sem komið er á gjalddaga, þegar hún greiðir það ekki eða þegar stofnunin hlítir ekki kröfunum sem koma fram í tilkynningu skilastjórnvaldsins. Einnig er nauðsynleg að kveða á um sértækar skyldur um upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og skilastjórnvalda.
- 27) Framkvæmdastjórnin mun endurskoða áhættuleiðréttinguna fyrir útreikning árlegu framlaganna og einkum hentugan margfaldara áhættuleiðréttingarinnar sem settur er fram í þessari reglugerð og þörfina fyrir að auka hugsanlega efri mörk margfaldara áhættuleiðréttingarinnar fyrir 1. júní 2016 í því skyni að tryggja að áhættuleiðréttingin haldi áfram að endurspegla þróun í bankageiranum og uppfylla þannig áfram kröfur tilskipunar 2014/59/ESB, byggt á fenginni reynslu af beitingu leiðréttingarinnar.

- 28) Þar sem skylda aðildarríkja, skv. 1. mgr. 130. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, um að safna árlegum framlögum frá stofnunum sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þeirra gildir frá 1. janúar 2015, ætti þessi reglugerð einnig að gilda frá 1. janúar 2015.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. ÞÁTTUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur sem tilgreina:

- a) aðferðafræðina við útreikning og aðlögun að áhættusniði stofnana, um framlög sem stofnanir eiga að greiða í fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar,
- b) skyldur stofnana að því er varðar upplýsingarnar sem veita á vegna útreiknings á framlögunum og greiðslu framlaga til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar,
- c) ráðstafanir til að tryggja sannprófun skilastjórnvalda á að framlög hafi verið greidd á réttan hátt.

2. gr.

Gildissvið

1. Reglugerð þessi gildir um stofnanir sem um getur í 1. mgr. 103. gr tilskipunar 2014/59/ESB og eru skilgreindar í 23. undirgrein, 1. mgr. 2. gr. Hún gildir einnig um miðlæga stofnun og tengdar stofnanir hennar á samstæðugrunni þegar tengdu stofnanirnar eru að öllu leyti eða að hluta undanþegnar varfærniskröfum í landslögum í samræmi við 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
2. Allar tilvísanir í samstæðu ættu að ná yfir miðlæga stofnun og allar lánastofnanir sem eru varanlega tengdar miðlægu stofnuninni eins og um getur í 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og dótturfélögum hennar.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB ⁽¹⁾ og tilskipun 2014/59/ESB. Í þessari reglugerð gilda jafnframt eftirfarandi skilgreiningar:

- 1) „stofnanir“: lánastofnanir eins og þær eru skilgreindar í 2. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ ESB eða verðbréfafyrirtæki eins og þau eru skilgreind í 2. lið þessarar greinar, einnig miðlæg stofnun og allar lánastofnanir sem eru varanlega tengdar miðlægu stofnuninni eins og um getur í 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 sem heild á samstæðugrunni, þegar skilyrðin, sem kveðið er á um í 1. mgr. 2. gr., hafa verið uppfyllt,
- 2) „verðbréfafyrirtæki“: verðbréfafyrirtæki eins og þau eru skilgreind í 3. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að undanskildum verðbréfafyrirtækjum sem falla undir skilgreiningu a- eða b-liðar 1. mgr. 96. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða verðbréfafyrirtæki sem stunda starfsemina í 8. lið A-þáttar I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB ⁽²⁾ en stunda ekki starfsemina í 3. eða 6. lið A-þáttar I. viðauka við þá tilskipun,
- 3) „árlegt viðmiðunarmark“: heildarfjárhæð árlegra framlaga sem skilastjórnvaldið ákvarðar fyrir hvert framlagstímabil til að ná viðmiðunarmarkinu sem um getur í 1. mgr. 102. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 4) „fjármögnunarfyrirkomulag“: fyrirkomulag sem ætlað er að tryggja skilvirka beitingu skilastjórnvalds á skilauurræðum og -heimildum sem um getur í 1. mgr. 100. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 5) „árlegt framlag“: fjárhæðin sem um getur í 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og skilastjórnvaldið safnar fyrir innlent fjármögnunarfyrirkomulag á framlagstímanum frá hverri stofnun sem um getur í 2. gr. þessarar reglugerðar,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB frá 16. apríl 2014 um innstæðutryggingakerfi (Stjtíð. OJ L 173, 12.6.2014, bls. 149).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu EBE tilskipunum ráðsins 85/611/EBE og 93/6/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/ EB (Stjtíð. OJ L 145, 30.4.2004, bls. 1).

- 6) „framlagstímabil“: almanaksár,
- 7) „skilastjórnvald“: yfirvald sem um getur í 18. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB eða annað viðkomandi yfirvald sem aðildarríkin skipa að því er varðar 2. og 6. mgr. 100. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 8) „lögbært yfirvald“: lögbært yfirvald eins og það er skilgreint í 40. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 9) „innstæðutryggingakerfi“: kerfi sem um getur í a-, b- eða c-lið 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 2014/49/ESB,
- 10) „tryggðar innstæður“: innstæður sem um getur í 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 2014/49/ESB, að undanskildum tímabundnum háum innstæðum eins þær eru skilgreindar í 2. mgr. 6. gr. þeirrar tilskipunar,
- 11) „heilarskuldbindingar“: heildarskuldbindingar eins og þær eru skilgreindar í tilskipun ráðsins 86/635/ EBE ⁽¹⁾ eða skilgreindar í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 ⁽²⁾,
- 12) „heildareignir“: heildareignir eins og þær eru skilgreindar í 3. þætti tilskipunar 86/635/EBE eða skilgreindar í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1606/2002,
- 13) „heildaráhættugrunnur“ (TRE): heildaráhættugrunnur eins og hann er skilgreindur í 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 14) „hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1“: hlutfallið sem um getur í a-lið 2. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 15) „lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar (MREL)“: lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar eins og hún er skilgreind í 1. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 16) „eiginfjárgrunnur“: eiginfjárgrunnur eins og hann er skilgreindur í 118. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 17) „hæfar skuldbindingar“: skuldbindingar eins og þær er skilgreindar í 71. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 18) „vogunarhlutfall“: vogunarhlutfall eins og það er skilgreint í 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 19) „lausafjárþekjuhlfall (LCR): lausafjárþekjuhlfall eins og það er skilgreint í 412. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og tilgreint frekar í framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61 ⁽³⁾,
- 20) „hlutfall stöðugar fjármögnunar“ (NSFR): hlutfall stöðugar fjármögnunar eins og greint er frá í samræmi við 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 21) „miðlægur mótaðili“ (CCP): miðlægur mótaðili eins og hann er skilgreindur í 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- 22) „afleiður“: afleiður skv. II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013,
- 23) „verðbréfamiðstöð“ (CSD): lögaðili eins og hann er skilgreindur í 1. lið 1. mgr. 2. gr. og í 54. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 ⁽⁴⁾,
- 24) „uppgjör“: fullnusta verðbréfavíðskipta eins og þau eru skilgreind í 2. lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 909/2014,
- 25) „stöðustofnun“: ferlið við að stofna stöður eins og það er skilgreint í 3. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- 26) „innviðir fjármálamarkaðar“: að því er varðar þessa reglugerð, miðlægur mótaðili sem um getur í 21. lið þessarar greinar eða verðbréfamiðstöð sem um getur í 23. lið þessarar greinar, með starfsleyfi sem stofnanir í samræmi við 8. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 86/635/ EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana (Stjtið. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla (Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1).

⁽³⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61 frá 10. október 2014 um viðbætur við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar kröfu um lausafjárþekju fyrir lánastofnanir (Stjtið. ESB L 1, 17.1.2015, bls. 1).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 frá 23. júlí 2014 um bætt verðbréfauppgjör í Evrópusambandinu og um verðbréfamiðstöðvar og um breytingu á tilskipunum 98/26/ EB og 2014/65/ ESB og reglugerð (ESB) nr. 236/2012 (Stjtið. OJ L 257, 28.8.2014, bls. 1).

- 27) „stuðningsbanki“: félag eða aðili sem aðildarríki, ríkisstjórn eða héraðsstjórn kemur á fót og veitir stuðningslán eða lán, sem tengjast ekki samkeppni og eru ekki veitt í hagnaðarskyni, til að styðja opinber stefnumið þeirrar ríkisstjórnar, að því tilskildu að ríkisstjórnin hafi skyldu til að vernda efnahagslegan grundvöll félags eða aðila og viðhalda lífvænleika viðkomandi aðila á líftíma hans eða a.m.k. 90% af upphaflegri fjármögnun hennar eða að ríkis- eða héraðsstjórn tryggi beint eða óbeint stuðningslán hennar,
- 28) „stuðningslán“: lán sem stuðningsbanki veitir eða fæst í gegnum banka sem er milliliður og veitir lánið á þeim grundvelli að það sé ekki notað í samkeppnis- eða hagnaðarskyni, til að styðja opinber stefnumið ríkis- eða héraðsstjórna í aðildarríki,
- 29) „milliliður“: lánastofnun sem er milliliður fyrir stuðningslán, að því tilskildu að hún veiti þau ekki sem lán til endanlegs viðskiptavinar.

2. ÞÁTTUR

AÐFERÐAFRÆÐI

4. gr.

Ákvörðun um árlegt framlag

1. Skilastjórnvöld skulu ákvarða árleg framlög sem hverri stofnun ber að greiða í hlutfalli við áhættusnið sitt á grunni upplýsinga sem stofnunin veitir í samræmi við 14. gr. og með því að beita aðferðafræðinni sem sett er fram í þessum þætti.
2. Skilastjórnvald skal ákvarða árlega framlagið, sem um getur í 1. mgr. á grundvelli árlegra viðmiðunarmarka fjármögnunarfyrikomulags vegna skilameðferðar með því að taka tillit til viðmiðunarmarkanna sem ná skal eigi síðar en 31. desember 2024 í samræmi við 1. mgr. tilskipunar 2014/59/ESB og á grundvelli meðalfjárhæðar tryggðra innstæðna fjögurra ársfjórðunga á undangengnu ári hjá öllum stofnunum sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þess.

5. gr.

Áhættuleiðrétting árlega grunnframlagsins

1. Reikna skal út framlögin sem um getur í 2. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB með því að undanskilja eftirfarandi skuldbindingar:
  - a) skuldbindingar innan samstæðu sem koma til vegna viðskipta sem stofnun gerir við aðra stofnun innan sömu samstæðu, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
    - i. hvor stofnun er með staðfestu í Sambandinu,
    - ii. hvor stofnun er að fullu talin með í sama samstæðueftirliti í samræmi við 6.–17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og fellur undir viðeigandi miðstýrt áhættumat, áhættumælingar og eftirlitsaðferðir, og
    - iii. að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, hagnýtar, lagalegar eða aðrar, á endurgreiðslu skulda þegar þær koma til greiðslu,
  - b) skuldbindingarnar sem stofnun, sem er aðili að stofnanaverndarkerfi eins og um getur í 8. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og hefur fengið heimild lögbærs yfirvalds til að beita 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, stofnar til með samkomulagi við aðra stofnun innan sama stofnanaverndarkerfis,
  - c) skuldbindingar sem tengjast stöðustofnun, eins og hún er skilgreind í 3. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 ef um er að ræða miðlægan mótaðila sem er með staðfestu í aðildarríki og hefur notfært sér rétt sinn í 5. mgr. 14. gr. þeirrar reglugerðar, þ.m.t. þær sem koma til vegna ráðstafana sem miðlægi mótaðilinn grípur til í því skyni að uppfylla kröfur um tryggingarþekju, setja á fót vanskilasjóð og viðhalda nægu forfjármögnuðu fjármagni til að standa straum af mögulegu tapi sem er hluti af forgangsröðun við greiðslu vanskila í samræmi við reglugerð þessa og einnig til að fjárfesta fjármagn sitt í samræmi við 47. gr. reglugerðar þeirrar,

- d) skuldbindingarnar sem varða starfsemi verðbréfamistöðvar, ef um starfsemi verðbréfastöðva er að ræða, þ.m.t. skuldbindingar við þátttakendur eða þjónustuveitendur hjá verðbréfamistöðvum með gjalddaga innan sjö daga og koma til vegna starfsemi, sem stofnunin hefur fengið starfsleyfi fyrir, við að veita viðbótarbankaþjónustu í samræmi við IV. bálk reglugerðar (ESB) nr. 909/2014 en undanskilur aðrar skuldbindingar sem verða til við slíka bankaþjónustu,
- e) skuldbindingarnar sem, ef um er að ræða verðbréfafyrirtæki, verða til vegna vörslu eigna eða fjármuna viðskiptavina, þ.m.t. eigna viðskiptavinar eða fjármuna viðskiptavinar sem hafðir eru í vörslu fyrir hönd verðbréfasjóða, eins og þeir eru skilgreindir í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB ⁽¹⁾ eða sérhæfðra sjóða, eins og þeir eru skilgreindir í a-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB ⁽²⁾, að því tilskildu að slíkur viðskiptavinur sé undir vernd viðkomandi laga um ógjaldfærni,
- f) skuldbindingar stofnunar sem er milliliður gagnvart upprunalegum eða öðrum stuðningsbanka eða öðrum millilið, þegar um er að ræða stofnanir sem starfrækja stuðningslán og skuldbindingar upprunalega stuðningsbankans gagnvart fjármögnunar- aðilum hans að svo miklu leyti sem skuldbindingar þessar eru jafnaðar með stuðningslánnum þeirrar stofnunar.

2. Draga skal skuldbindingarnar, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr., á jafnan hátt frá fjárhæð heildarskuldbindinga stofnananna, sem eru aðilar að viðskiptunum eða samningunum sem um getur í a- og b-lið 1. mgr., á grundvelli hverra einstakra viðskipta.

3. Í þessum þætti skal verðmeta árlega meðalfjárhæð skuldbindinga, sem um getur í 1. mgr., sem reiknuð er út á ársfjórðungsgrundvelli og sem kemur til vegna afleiðusamninga, í samræmi við 6. og 7. mgr. 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

Verðmatið, sem sett er á skuldbindingar sem koma til vegna afleiðusamninga, má þó ekki vera lægra en 75% af verðmati sömu skuldbindinga sem koma til vegna beitingar á ákvæðum reikningsskila er gilda um hlutaðeigandi stofnun að því er varðar reikningsskil.

Stofnunin skal, ef engin reikningsskilaaðferð fyrir áhættuskuldbindingu vegna ákveðinna afleiðugerninga gildir um stofnun samkvæmt landsbundnum reikningsskilastöðlum vegna þess að þeir eru geymdir utan efnahagsreiknings, tilkynna skilastjórnvaldinu um fjárhæð jákvæðs gangvirðis þessara afleiða sem endurnýjunarkostnaðar og bæta þeim við bókfært virði á efnahagsreikningi sínum.

4. Heildarskuldbindingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu, að því er varðar þennan þátt, undanskilja bókfært virði skuldbindinga sem koma til vegna afleiðusamninga og telja með samsvarandi virði sem ákvarðað er í samræmi við 3. mgr.

5. Þegar skilastjórnvaldið sannreynir hvort öll skilyrði og allar kröfur sem um getur í 1.–4. mgr. séu uppfylltar skal það byggja á viðeigandi mati sem lögbæru yfirvöldin framkvæma og er gert aðgengilegt í samræmi við 90. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

6. gr.

Áhættustöðir og -vísar

1. Skilastjórnvaldið skal meta áhættusnið stofnana á grundvelli eftirfarandi fjögurra áhættustöða:

- a) áhættustöðu,
- b) stöðugleika og fjölbreytni fjármögnunarleiða,
- c) mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármálakerfisins eða hagkerfisins,
- d) viðbótaráhættuvísa sem skilastjórnvaldið skal ákvarða,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnáslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS) (Stjtíð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjtíð. OJ L 174, 1.7.2011, bls. 1).

2. Stoðin „áhættustaða“ skal samanstanda af eftirfarandi áhættuvísum:
  - a) eiginfjárgrunni og hæfum skuldbindingum hjá stofnun sem eru umfram lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar,
  - b) vogunarhlutfalli,
  - c) hlutfalli almenns eigin fjár þáttar 1,
  - d) hlutfalli heildaráhættugrunns af heildareignum.
3. Stoðin „stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunarleiða“ skal samanstanda af eftirfarandi áhættuvísum:
  - a) hlutfalli stöðugrar fjármögnunar,
  - b) lausafjárþekjuhlutfalli.
4. Stoðin „mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármálakerfisins eða hagkerfisins“ skal samanstanda af vísinum „hlutdeild í millibankalánum og innstæðum í Evrópusambandinu, sem fangar mikilvægi stofnunarinnar í hagkerfi aðildarríkisins þar sem hún hefur staðfestu“.
5. Stoðin „viðbótaráhættuvísar sem skilastjórnvaldið skal ákvarða“ skal samanstanda af eftirfarandi vísu:
  - a) umfangi veltuviðskipta, áhættuskuldbindingum utan efnahagsreiknings, afleiðum, flækjustigi og skilabærni,
  - b) aðild að stofnanaverndarkerfi,
  - c) umfangi fyrri sérstaks opinbers fjárstuðnings.

Við ákvörðun á mismunandi áhættuvísu í stoðinni „viðbótaráhættuvísar sem skilastjórnvaldið skal ákvarða“ skal skilastjórnvaldið taka tillit til mikilvægis þessara vísa í tengslum við líkur á að hlutaðeigandi stofnun verði tekin til skilameðferðar og líkur á því að hún þyrfti að nýta sér fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar komi til hennar.

6. Skilastjórnvaldið skal, þegar það ákvarðar vísana í „veltuviðskipti, áhættuskuldbindingu utan efnahagsreiknings, afleiður, flækjustig og skilabærni“ sem um getur í a-lið 5. mgr., taka tillit til eftirfarandi þátta:
  - a) aukningarinnar í áhættusniði stofnunarinnar vegna:
    - i. mikilvægis veltuviðskipta í samanburði við stærð efnahagsreiknings, stærð eiginfjárgrunns, áhættu viðkomandi áhættuskuldbindinga og viðskiptalíkansins í heild sinni,
    - ii. mikilvægis áhættuskuldbindinga utan efnahagsreiknings í samanburði við stærð efnahagsreiknings, stærð eiginfjárgrunns og áhættu viðkomandi áhættuskuldbindinga,
    - iii. mikilvægis fjárhæðar afleiða sem varða stærð efnahagsreiknings, stig eiginfjárgrunns, áhættu viðkomandi áhættuskuldbindinga og viðskiptalíkansins í heild sinni,
    - iv. þess að hve miklu leyti viðskiptalíkanið og stjórnskipulag stofnunar er álitnið flókið í samræmi við II. kafla II. bóls tilskipunar 2014/59/ESB.
  - b) áhættusnið stofnunarinnar minnkar vegna:
    - i. hlutfallslegrar fjárhæðar afleiða sem eru stöðustofnaðar fyrir milligöngu miðlægs mótaðila,
    - ii. þess að hve miklu leyti er hægt í samræmi við II. kafla í II. bóls tilskipunar 2014/59/ESB að setja stofnun sem telst til skilabær í skila- eða slitameðferð með skjótum hætti og án lagalegra anmarka.

7. Skilastjórnvaldið skal, við ákvörðun á vísinum sem um getur í b-lið 5. mgr, taka tillit til eftirfarandi þátta:
- hvort fjárhæðin, sem er tiltæk án tafar fyrir bæði endurfjármögnun og fjármögnun lausafjár í því skyni að styðja stofnunina sem verður fyrir áhrifum þegar vandamál steðja að, sé nægjanlega há til að hægt sé með trúverðugum og árangursríkum hætti að styðja þá stofnun,
  - stigs lagalegrar eða sammingsbundinnar vissu um að sjóðirnir, sem um getur í a-lið, verði að fullu nýttir áður en hægt verði að óska eftir sérstökum opinberum fjárstuðningi.
8. Áhættuvísirinn, sem um getur í c-lið 5. mgr., skal taka hámarksgildi bilsins sem um getur í 3. skrefi I. viðauka fyrir:
- hverja stofnun sem er hluti af samstæðu sem hefur verið endurskipulögð eftir að hafa þegið fjármögnun frá ríkinu eða samsvarandi fjármögnun frá fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar og er enn á endurskipulagningar- eða slitatímabili, nema á síðustu 2 árum framkvæmdar endurskipulagningaráætlunarinnar,
  - hverja stofnun sem er slitið þar til áætluðum slitum er lokið (að því marki sem hún getur enn greitt framlagið).
- Hann skal vera jafn lágmarksgildi bilsins sem um getur í 3. skrefi I. viðauka fyrir allar aðrar stofnanir.
9. Skilastjórnvaldið skal, að því er varðar 6., 7. og 8. mgr., byggja á matsgerðum sem lögbær yfirvöld gera þegar hægt er.

7. gr.

Hlutfallslegt vægi hvorrar áhættustöðar og hvers áhættuvísis

- Skilastjórnvaldið skal, þegar það metur áhættusnið hvorrar stofnunar, beita eftirfarandi vægi á áhættustöðirnar:
  - áhættustaða: 50%,
  - stöðugleika og fjölbreytni fjármögnunarleiða: 20%,
  - mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármálakerfisins eða hagkerfisins: 10%,
  - viðbótaráhættuvísium sem skilastjórnvaldið skal ákvarða: 20%.
- Hlutfallslegt vægi áhættuvísa sem skilastjórnvöldin skulu meta til að ákvarða stoðina „áhættustaða“ skal vera eftirfarandi:
  - eiginfjárgrunnur og hæfar skuldbindingar hjá stofnun sem eru umfram lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar: 25%,
  - vogunarhlutfall: 25%,
  - hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1: 25%,
  - hlutfall heildaráhættugrunns af heildareignum: 25%.
- Hver áhættuvísir í stoðinni „stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunarleiða“ skal hafa jafnt vægi.
- Hlutfallslegt vægi hvers vísis sem skilastjórnvöldin skulu meta til að ákvarða stoðina „viðbótaráhættuvísar sem skilastjórnvaldið skal ákvarða“ skal vera eftirfarandi:
  - veltuviðskipti og áhættuskuldbindingar utan efnahagsreiknings, afleiður, flækjustig og skilabærni: 45%,
  - aðild að stofnanaverndarkerfi: 45%,
  - umfang fyrri sérstaks opinbers fjárstuðnings: 10%.

Skilastjórnvaldið skal, við beitingu vísisins sem um getur í b-lið, taka tillit til hlutfallslegs vægis vísisins sem um getur í a-lið.

8. gr.

Beiting áhættuvísanna í sérstökum tilvikum

1. Skilastjórnvaldið skal beita vísinum, sem um getur í b-lið 3. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar, á stigi lausafjárundir-samstæða þegar lögbært yfirvald hefur veitt stofnun undanþágu í samræmi við 8. og 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Veita skal niðurstöðuna, sem vísirinn fær um lausafjárstöðu undirsamstæðu, til hvernar stofnunar sem er hluti af lausa-fjárundirsamstæðu að því er varðar útreikning á áhættuvísi þeirrar stofnunar.
2. Heimilt er að reikna út vísinn sem um getur í a-lið 2. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar á samstæðustigi þegar lögbæra yfirvaldið hefur að fullu veitt undanþágu frá beitingu eiginfjárfkrafa á stofnun á einingarstigi skv. 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og skilastjórnvaldið hefur einnig að fullu veitt undanþágu frá beitingu á lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á einingarstigi fyrir sömu stofnun í samræmi við 12. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Veita skal niðurstöðuna, sem vísirinn fær á samstæðustigi, til hvernar stofnunar sem er hluti af samstæðunni að því er varðar útreikning á áhættuvísi þeirrar stofnunar.
3. Heimilt er að reikna út viðkomandi vísi á samstæðustigi þegar lögbært yfirvald hefur veitt undanþágu til stofnunar í öðrum aðstæðum sem skilgreindar eru í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Veita skal niðurstöðuna, sem vísarnir fá á samstæðustigi, til hvernar stofnunar sem er hluti af samstæðunni að því er varðar útreikning á áhættuvísnum þeirrar stofnunar.

9. gr.

Beiting áhættuleiðréttingar á árlegt grunnframlag

1. Skilastjórnvaldið skal ákvarða viðbótarmargfaldara áhættuleiðréttingarinnar fyrir hverja stofnun með því að sameina áhættuvísana sem um getur í 6. gr. í samræmi við formúluna og tilhögunina sem kemur fram í I. viðauka.
2. Skilastjórnvaldið skal ákvarða árlegt framlag hvernar stofnunar, með fyrirvara um 10. gr. fyrir hvert framlagstímabil, með því að margfalda árlegt grunnframlag með viðbótarmargfaldara áhættuleiðréttingar í samræmi við formúluna og tilhögunina sem kemur fram í I. viðauka.
3. Margfaldarinn fyrir áhættuleiðréttinguna skal vera á milli 0,8 og 1,5.

10. gr.

Árleg framlög lítilla stofnana

1. Stofnanir með heildarskuldbindingar, að frádragnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum sem eru jafnar eða lægri en 50 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 1000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.
2. Stofnanir með heildarskuldbindingar, að frádragnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, sem eru hærrí en 50 000 000 en jafnar eða lægri en 100 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 2000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.
3. Stofnanir með heildarskuldbindingar, að frádragnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, sem eru hærrí en 100 000 000 en jafnar eða lægri en 150 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 7000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.
4. Stofnanir með heildarskuldbindingar, að frádragnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, sem eru hærrí en 150 000 000 en jafnar eða lægri en 200 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 15 000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.
5. Stofnanir með heildarskuldbindingar, að frádragnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, sem eru hærrí en 200 000 000 en jafnar eða lægri en 250 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 26 000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.
6. Stofnanir með heildarskuldbindingar, að frádragnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, sem eru hærrí en 250 000 000 en jafnar eða lægri en 300 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 50 000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.
7. Skilastjórnvaldið skal, með fyrirvara um 8. mgr. og ef stofnunin veitir fullnægjandi sönnun þess að eingreiðslufjárhæðin, sem um getur í 1.–6. mgr., sé hærrí en útreiknað framlag í samræmi við 5. gr., láta lægri fjárhæðina gilda.

8. Þrátt fyrir 1.–6. mgr. er skilastjórnvaldi heimilt að taka rökstudda ákvörðun um að áhættusnið stofnunar sé ekki í samræmi við smæð hennar og beita 5., 6., 7., 8. og 9. gr. á þá stofnun. Eftirfarandi viðmið skulu liggja til grundvallar þessari ákvörðun:

- a) viðskiptalíkan stofnunar,
- b) upplýsingarnar sem þessi stofnun veitir skv. 14. gr.,
- c) áhættustöðirnar og -vísarnir sem um getur í 6. gr.,
- d) mat lögbæra yfirvaldsins að því er varðar áhættusnið þeirrar stofnunar.

9. Ákvæði 1.–8. mgr. gilda ekki um þær stofnanir þar sem heildarskuldbindingar, að frádregnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, eru jafnar eða lægri en 300 000 000 evrur þegar skuldbindingarnar sem um getur í 1. mgr. 5. gr. hafa verið dregnar frá.

10. Ekki skal taka tillit til undanþáganna, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., þegar 1.–9. mgr. er beitt á stofnanir með heildarskuldbindingar, að frádregnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, sem eru jafnar eða lægri en 300 000 000 evrur áður en skuldbindingarnar sem um getur í 1. mgr. 5. gr. hafa verið dregnar frá.

11. gr.

Árleg framlög stofnana sem falla undir 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Reikna skal árleg framlög stofnana sem um getur í 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB í samræmi við 9. gr., með fyrirvara um 10. gr., með því að nota 50% af árlegu grunnframlagi þeirra.

2. Skilastjórnvaldi er heimilt, fari svo að fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar sé notað að því er varðar stofnun sem um getur í 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB í aðildarríki í einhverjum tilgangi sem um getur í 101. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að taka rökstudda ákvörðun sem ákvarðar að 5., 6., 7., 8. og 9. gr. gildi um þær stofnanir sem hafa svipað eða hærra áhættusnið en áhættusnið stofnunarinnar sem hefur nýtt sér fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar í einhverjum tilgangi sem um getur í 101. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Þegar skilastjórnvald ákvarðar um líkindi milli áhættusniða vegna rökstuddar ákvörðunar sinnar skal það taka tillit til allra eftirfarandi þátta:

- a) viðskiptalíkans þeirrar stofnunar,
- b) upplýsinganna sem þessi stofnun hefur veitt skv. 14. gr.,
- c) áhættustöðanna og -vísanna sem um getur í 6. gr.,
- d) mats lögbærs yfirvalds að því er varðar áhættusnið þeirrar stofnunar.

12. gr.

Stofnanir sem hafa nýlega verið settar undir eftirlit eða breytta stöðu

1. Ef stofnun hefur nýlega verið sett undir eftirlit fyrir aðeins hluta af framlagstímabilinu skal ákvarða framlag að hluta til með því að beita aðferðafræðinni sem sett er fram í 3. þætti á fjárhæð árlegs framlags sem reiknað er út meðan næsta framlagstímabil á eftir gengur yfir með tilvísun til fjölda heilla mánaða framlagstímabilsins þar sem stofnunin er undir eftirliti.

2. Breyting á stöðu stofnunar, þ.m.t. lítillar stofnunar, á framlagstímabilinu skal ekki hafa áhrif á að árlega framlagið verði greitt á því tiltekna ári.

13. gr.

Ferli við söfnun árlegra framlaga

1. Skilastjórnvald skal tilkynna hverri stofnun sem um getur í 2. gr. um ákvörðun sína um árlegt framlag, sem hver stofnun skal greiða, eigi síðar en 1. maí ár hvert.

2. Skilastjórnvald skal tilkynna um ákvörðunina eftir einni af eftirfarandi leiðum:

- a) rafrænt eða með öðrum sambærilegum samskiptaðferðum þar sem gert er kleift að staðfesta móttöku,
- b) með ábyrgðarpósti, ásamt eyðublaði með staðfestingu á móttöku.

3. Í ákvörðuninni skal tilgreina skilyrðin fyrir því og aðferðirnar við að greiða árlega framlagið og deila óafturkræfu greiðsluskuldbindingunum sem um getur í 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og hver stofnun getur notað. Skilastjórnvald skal einungis samþykkja tryggingu af þeirri tegund og samkvæmt skilyrðum sem heimila að gengið verði að þeim með skjótvirkum hætti, þ.m.t. ef svo fer að skilaákvörðun verði tekin yfir helgi. Trygging ætti að vera hóflega verðmetin til að endurspegla markaðsaðstæður sem hafa versnað umtalsvert.

4. Fari svo að einungis sé greitt að hluta, ekkert greitt eða að ekki sé farið að kröfunum sem koma fram í ákvörðuninni, og með fyrirvara um önnur úrræði sem skilastjórnvaldinu standa til boða, skal hlutaðeigandi stofnun sæta dagsektum á útistandandi fjárhæð afborgunarinnar.

Dráttarvextir á dagsektina skulu uppreiknast daglega með uppsöfnuðum hætti á gjaldfallna fjárhæð og vera þeir vextir sem Seðlabanki Evrópu notar við skammtímalánafyrirgreiðslur sínar, eins og þeir eru birtir í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* og eru í gildi á fyrsta almanaksdegi þess mánaðar sem eindagi fellur á, að viðbættum átta prósentustigum, frá gjalddaga afborgunar.

5. Þegar stofnun hefur nýlega verið sett undir eftirlit fyrir aðeins hluta framlagstímabilsins skal innheimta hluta árlegs framlags hennar með árlega framlaginu sem greiða skal fyrir næsta framlagstímabil.

3. ÞÁTTUR

STJÓRNSÝSLURÁÐSTAFANIR OG -VIÐURLÖG

14. gr.

Upplýsingaskylda stofnana

1. Stofnanir skulu afhenda skilastjórnvaldinu síðustu samþykktu ársreikninga sem eru tiltækir fyrir 31. desember á árinu á undan framlagstímabilinu ásamt áritun sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyritæki leggur fram í samræmi við 32. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ ESB ⁽¹⁾.
2. Stofnanir skulu að lágmarki afhenda skilastjórnvaldinu upplýsingarnar sem um getur í II. viðauka á stigi einstakra aðila.
3. Afhenda skal skilastjórnvaldinu upplýsingarnar í II. viðauka, sem falla undir kröfur um skýrslugjöf vegna eftirlits sem mælt er fyrir um í framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 ⁽²⁾ eða, þegar við á, af hálfu annarrar kröfu um skýrslugjöf vegna eftirlits sem stofnunin fellur undir samkvæmt landslögum, eins og stofnunin skilar þeim inn í síðustu viðkomandi eftirlitsskýrslu sem lögð er fram fyrir lögbæra yfirvaldið og inniheldur viðmiðunarár ársreiknings sem um getur í 1. mgr.
4. Afhenda skal upplýsingarnar, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr., eigi síðar en 31. janúar ár hvert að því er varðar árið sem endaði 31. desember á fyrra ári, eða viðeigandi fjárhagsár sem á við. Afhenda skal upplýsingarnar, ef 31. janúar er ekki viðskiptadagur, á næsta viðskiptadegi á eftir.
5. Ef upplýsingar eða gögn sem eru afhent skilastjórnvöldum eru háð uppfærslum eða leiðréttingum skal afhenda lögbærum yfirvöldum slíkar uppfærslur og leiðréttingar án ótilhlýðilegrar tafar.
6. Stofnanirnar skulu leggja fram upplýsingarnar, sem um getur í II. viðauka, á gagnaeyðublöðunum og með framsetningunni sem skilastjórnvaldið tilgreinir.
7. Upplýsingarnar sem veittar eru í samræmi við 2. og 3. mgr. skulu falla undir trúnaðarkvöð og þagnarskyldukröfur sem settar eru fram í 84. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtíð. OJ L 182, 29.6.2013, bls. 19).

(2) Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 frá 16. apríl 2014 um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar skýrslugjöf um eftirlit með stofnunum samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 (Stjtíð. ESB L 191, 28.6.2014, bls. 1).

15. gr.

Skyldur skilastjórnvalda til upplýsingaskipta

1. Skilastjórnvöld skulu afhenda Evrópska bankaeftirlitsstofnuninni upplýsingarnar sem þau taka við frá öllum stofnunum sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði þeirra og varða millibankaskuldbindingar og -innlán sem um getur í I. viðauka á samtölustigi, að því er varðar útreikning á nefnara sem veittur er í áhættustöðinni sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr., eigi síðar en 15. febrúar ár hvert.
2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 1. mars ár hvert, tilkynna hverju skilastjórnvaldi um tölugildi nefnara áhættustöðarinnar sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr.

16. gr.

Upplýsingaskylda innstæðutryggingakerfa

1. Eigi síðar en 31. janúar ár hvert skulu innstæðutryggingakerfi láta skilastjórnvöldum í té útreikning á meðalfjárhæð tryggðra innstæða á undangengnu ári, reiknaða út ársfjórðungslega hjá öllum þeim lánastofnunum sem eru aðilar.
2. Veita skal þessar upplýsingar bæði á eininga- og samstæðustigi um hlutaðeigandi lánastofnanir í því skyni að gera skilastjórnvöldunum kleift að ákvarða árleg viðmiðunarmörk fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar í samræmi við 2. mgr. 4. gr. og til að ákvarða árleg grunnframlög hverrar stofnunar í samræmi við 5. gr.

17. gr.

Fullnusta

1. Ef stofnanir leggja ekki fram allar upplýsingarnar sem um getur í 14. gr. innan tímarammans sem gert er ráð fyrir í þeirri grein skal skilastjórnvald nota metnar stærðir eða eigin forsendur til að reikna út árlegt framlag hlutaðeigandi stofnunar.
2. Ef upplýsingarnar eru ekki veittar fyrir 31. janúar ár hvert er skilastjórnvaldi heimilt að úthluta hlutaðeigandi stofnun hæsta margfaldara áhættuleiðréttingar sem um getur í 9. gr.
3. Ef upplýsingarnar sem stofnanirnar lögðu fram eru endurgerðar eða sæta endurmati skal skilastjórnvaldið leiðrétta árlega framlagið í samræmi við uppfærðu upplýsingarnar eftir útreikning á árlegu framlagi þeirrar stofnunar fyrir eftirfarandi framlagstímabili.
4. Mismunurinn á því árlega framlagi sem reiknað var út og greitt á grunni upplýsinga sem síðar voru endurgerðar eða sættu endurmati og því árlega framlagi sem hefði átt að greiða eftir leiðréttingu árlega framlagsins skal gera upp með árlegu framlagi sem kemur til greiðslu á næsta framlagstímabili. Gera skal leiðréttinguna með því að lækka eða hækka framlög á eftirfarandi framlagstímabili.

18. gr.

Stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir

Skilastjórnvöldum er heimilt að leggja stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir sem um getur í 110. gr. tilskipunar 2014/59/ESB á einstaklinga eða einingar sem bera ábyrgð á brotum á þessari reglugerð.

4. ÞÁTTUR

SAMSTARFSSAMNINGAR

19. gr.

Samstarfssamningar

1. Lögbær yfirvöld skulu, til að tryggja að framlögin séu greidd í raun, aðstoða skilastjórnvöldin við að leysa af hendi verkefni samkvæmt þessari reglugerð ef síðarnefndi aðilinn óskar þess.
2. Lögbær yfirvöld skulu, samkvæmt beiðni, veita skilastjórnvöldum samskiptaupplýsingar þeirra stofnana sem tilkynna skal um ákvörðunina, sem um getur í 1. mgr. 13. gr., eigi síðar en 1. apríl ár hvert eða á næsta viðskiptadegi ef 1. apríl er ekki viðskiptadagur. Slíkar samskiptaupplýsingar vísa til heitis lögaðila, heitis einstaklings sem er í forsvari fyrir lögaðila, heimilisfangs, tölvupóstfangs, símanúmers, bréfasímanúmers eða annarra upplýsinga sem gera það kleift að auðkenna stofnun.

3. Lögbær yfirvöld skulu veita skilastjórnvöldum allar upplýsingar sem gera þeim kleift að reikna út árlegu framlögin, einkum allar upplýsingar sem varða viðbótaráhættuleiðréttingu og viðkomandi undanþágur sem lögbæru yfirvöldin hafa veitt stofnunum samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

5. ÞÁTTUR

LOKAÁKVÆÐI

20. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Ef upplýsingarnar sem sérstakur vísir krefst, eins og um getur í II. viðauka, eru ekki innifaldar í gildandi kröfu um skýrslugjöf vegna eftirlits sem um getur í 14. gr. fyrir viðmiðunarárið, skal ekki beita þeim áhættuvísi fyrr en krafan um skýrslugjöf vegna eftirlits kemur til framkvæmda. Vægi annarra tiltækra áhættuvísa skal taka hlutfallslegum breytingum á vægi eins og kveðið er á um í 7. gr. svo að summa vægis þeirra sé 1. Viðkomandi lánastofnanir skulu, árið 2015 ef engar af upplýsingunum sem krafist er í 16. gr. eru tiltækar í innstæðutryggingakerfinu fyrir 31. janúar, að því er varðar útreikning árlega viðmiðunarmarksins, sem um getur í 2. mgr. 4. gr., eða árlegs grunnframlags hvernar stofnunar sem um getur í 5. gr., eftir tilkynningu frá innstæðutryggingakerfinu, láta skilastjórnvöldunum í té þær upplýsingar fyrir þá dagsetningu. Skilastjórnvöldin skulu, þrátt fyrir 1. mgr. 13. gr. að því er varðar framlög sem greiða á árið 2015, tilkynna hverri stofnun um ákvörðun sína sem ákvarðar árlegt framlag sem þær eiga að greiða eigi síðar en 30. nóvember 2015.

2. Greiða skal fjárhæðina sem fellur á gjalddaga samkvæmt ákvörðuninni sem um getur í 3. mgr. 13. gr. eigi síðar en 31. desember 2015, þrátt fyrir 4. mgr. 13. gr. og að því er varðar framlögin sem verða greidd árið 2015.

3. Veita skal upplýsingarnar sem um getur í þeirri málsgrein eigi síðar en 1. september 2015, þrátt fyrir 4. mgr. 14. gr. og að því er varðar upplýsingarnar sem láta skal skilastjórnvaldinu í té árið 2015.

4. Innstæðutryggingakerfin skulu, eigi síðar en 1. september 2015, láta skilastjórnvaldinu í té upplýsingarnar um fjárhæð tryggðra innstæða frá og með 31. júlí 2015, þrátt fyrir 1. mgr. 16. gr.

5. Aðildarríkjum er heimilt að leyfa stofnunum með heildarskuldbindingar, að frádregnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, sem eru hærri en 300 000 000 evrur og með heildareignir sem eru jafnar eða minni en 300 000 000 evrur, að greiða 50 000 evra eingreiðslu fyrir fyrstu 300 000 000 evrur af heildarskuldbindingum, að frádregnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, til loka upphaflega tímabilsins sem um getur í 1. mgr. 69. gr. reglugerðar (ESB) nr. 806/2014. Stofnanir þessar skulu leggja af mörkum í samræmi við 4.–9. gr. þessarar reglugerðar fyrir heildarskuldbindingar, að frádregnum eiginfjárgrunni og tryggðum innstæðum, sem eru hærri en 300 000 000 evrur.

21. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2015.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. október 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIÐAUKI

TILHÖGUN VIÐ ÚTREIKNING Á ÁRLEGUM FRAMLÖGUM STOFNANA

SKREF 1

Útreikningur á óunnum vísnum

Skilastjórnvaldið skal reikna út eftirfarandi vísa með því að beita eftirfarandi ráðstöfunum:

Stoð	Vísir	Ráðstafanir
Áhættustaða	Eiginfjárgrunnur og hæfar skuldbindingar hjá stofnun sem eru umfram lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar	$\left(\frac{\text{Eiginfjárgrunnur og hæfar skuldbindingar}}{\text{Heildarskuldbindingar að meðtöldum eiginfjárgrunni}} \right) - MREL$ <p>Þegar, að því er varðar þennan vísi:</p> <p>Eiginfjárgrunnur merkir summuna af eiginfjárbáttum 1 og 2 í samræmi við skilgreininguna í 118. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.</p> <p>Hæfar skuldbindingar eru summa skuldbindinganna sem um getur í 71. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.</p> <p>Heildarskuldbindingar eru skilgreindar í 11. mgr. 3. gr. þessarar reglugerðar. Telja skal afleiðuskuldir með í heildarskuldbindingum á grundvelli þess að tekið er að fullu tillit til jöfnunarréttinda mótaðilans.</p> <p>„Lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar (MREL)“: lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar eins og hún er skilgreind í 1. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.</p>
Áhættustaða	Vogunarhlutfall	Vogunarhlutfall eins og það er skilgreint í 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og greint frá í samræmi við X. viðauka framkvæmdarreglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014.
Áhættustaða	Hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1	Hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 eins og það er skilgreint í 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og greint frá í samræmi við X. viðauka framkvæmdarreglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014.
Áhættustaða	Heildaráhættugrunnur/Heildareignir	$\left(\frac{\text{Heildaráhættugrunnur}}{\text{Heildareignir}} \right)$ <p>þar sem:</p> <p>„Heildaráhættugrunnur“: heildaráhættugrunnur eins og hann er skilgreindur í 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.</p> <p>Heildareignir eru skilgreindar í 12. mgr. 3. gr. þessarar reglugerðar.</p>
Stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunar	Hlutfall stöðugrar fjármögnunar	Hlutfall stöðugrar fjármögnunar eins og greint er frá í samræmi við 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
Stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunar	Lausafjárþekjuhlfall	Lausafjárþekjuhlfall eins og frá því er greint í samræmi við 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og við framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61.
Mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármálakerfisins eða hagkerfisins	Hlutfall millibankalána og -innlána í Evrópusambandinu	$\left(\frac{\text{Millibankalán + millibankainnlán}}{\text{Heildar millibankalán og -innlán í Evrópusambandinu}} \right)$ <p>þar sem:</p> <p>Millibankalán eru skilgreind sem summan af bókfærðu verði lána og fyrirframgreiðslna til lánastofnana og annarra fjármálafyrirtækja eins og ákvarðað er að því er varðar snið nr. 4.1, 4.2, 4.3 og 4.4 í III. viðauka við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014.</p>

Stoð	Vísir	Ráðstafanir
		<p>Millibankainnlán eru skilgreind sem bókfært verð innlána lánastofnana og annarra fjármálafyrirtækja eins og ákvarðað er að því er varðar snið nr. 8.1 í III. viðauka við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014.</p> <p>Heildar millibankalán og -innlán í Evrópusambandinu eru summa samtölu millibankalána og -innlána sem stofnanir í hverju aðildarríki búa yfir eins og þau eru reiknuð út í samræmi við 15. gr.</p>

SKREF 2

Strjálun vísanna

- Í meðfylgjandi tákun vísar n til stofnana, i vísar til vísa innan stoða og j vísar til stoða.
- Skilastjórnvaldið skal reikna út fjölda millibila, k_{ij} , fyrir hvern óunninn vísi sem hlýst af skrefi 1, x_{ij} , nema fyrir vísinn „umfang fyrri óreglulegs fjárstuðnings hins opinbera“, sem næstu heilu tölu við:

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right)$$

þar sem:

N er fjöldi stofnana sem leggja af mörkum til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar sem vísirinn er reiknaður út fyrir,

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}}$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N}$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}$$

- Skilastjórnvaldið skal úthluta fyrir hvern vísi, nema fyrir vísinn „umfang fyrri óreglulegs fjárstuðnings hins opinbera“, sama fjölda stofnana á hvert millibil og byrja á að úthluta stofnunum með lægstu gildi óunnins vísis í fyrsta millibilið. Fari svo að ekki sé hægt að skipta fjölda stofnana nákvæmlega niður á fjölda millibila er hverju fyrsta r millibili, sem hefst frá millibilinu er býr yfir stofnunum með lægsta gildi óunninna vísa, þar sem r er leifar af skiptingu fjölda stofnana, N , með fjölda millibila fyrir K ij , úthlutað viðbótarstofnun.
- Skilastjórnvaldið skal úthluta hverri stofnun, sem er aðili að ákveðnu millibili, gildið fyrir viðkomandi millibil, talið frá vinstri til hægri, til að gildi strjálada vísisins sé skilgreint sem $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$ fyrir hvern vísi, nema fyrir vísinn „umfang fyrri óreglulegs fjárstuðnings hins opinbera“.
- Skref þetta gildir aðeins um vísa sem skráðir eru undir a- og b-lið 5. mgr. 6. gr. ef skilastjórnvaldið ákvarðar að þeir séu samfelldar breytur.

SKREF 3

Breyting vísanna

Skilastjórnvaldið skal breyta hverjum vísi sem leiðir af skrefi 2, ij , hærrí en bilið 1–1000 með því að beita eftirfarandi formúlu:

$$RI_{ij,n} = (1\,000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1$$

Þegar rök lágmarks- og hámarkshlutverks skal vera gildi allra stofnana sem leggja af mörkum til þess fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar sem vísirinn er reiknaður út fyrir.

SKREF 4

Skrásetning útlutaðs merkis

1. Skilastjórnvaldið skal beita eftirfarandi merkjum á vísana:

Stoð	Vísir	Tákn
Áhættustaða	Eiginfjárgrunnur og hæfar skuldbindingar hjá stofnun sem eru umfram lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar	-
Áhættustaða	Vogunarlutfall	-
Áhættustaða	Hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1	-
Áhættustaða	Heildaráhættugrunnur/Heildareignir	+
Stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunar	Hlutfall stöðugar fjármögnunar	-
Stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunar	Lausafjárþekjuhlfall	-
Mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármála-kerfisins eða hagkerfisins	Hlutfall millibankalána og -innlána í Evrópu-sambandinu	+
Viðbótaráhættuvísar sem skilastjórnvaldið skal ákvarða	Aðild að stofnanaverndarkerfi	-
Viðbótaráhættuvísar sem skilastjórnvaldið skal ákvarða	Umfang fyrri óreglulegs fjárstuðnings hins opinbera	+

Hæri gildi samsvara meiri áhættu sem tengist stofnun fyrir vísa með jákvæð formerki. Hæri gildi samsvara minni áhættu sem tengist stofnun fyrir vísa með neikvæð formerki.

Skilastjórnvaldið skal ákvarða veltuviðskipti vísanna, áhættuskuldbindingar utan efnahagsreiknings, afleiður, flækjustig og leysanleika og tilgreina formerki þetta til samræmis.

2. Skilastjórnvaldið skal beita eftirfarandi umbreytingu á hvern breyttan vísi sem hlýst af skrefi 3, $RI_{ij,n}$ til að innihalda formerki hans:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{if sign} = '-' \\ 1001 - RI_{ij,n} & \text{if sign} = '+' \end{cases}$$

SKREF 5

Útreikningur á samsettum vísi

1. Skilastjórnvaldið skal leggja saman vísana í innan hvernar j -stoðar fyrir milligöngu vegins meðalgildis með því að beita eftirfarandi formúlu:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_j} * TRI_{N_j,n}$$

þar sem:

w_{ij} er vægi vísis i í j -stoð eins og skilgreint er í 7. gr.

N_j er fjöldi vísa innan j -stoðar.

2. Skilastjórnvaldið skal, til að reikna samsetningu vísis, leggja saman j -stoðirnar fyrir milligöngu vegins meðaltals með því að beita eftirfarandi formúlu:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{j,n}^{W_j},$$

þar sem:

W_j er vægi j -stoðar eins og skilgreint er í 7. gr.

J er fjöldi stoða.

3. Skilastjórnvaldið skal beita eftirfarandi umbreytingu til að hægt verði að skilgreina lokasamsetningu vísisins með því að taka hærri gildi fyrir stofnanir með hærri áhættusnið:

$$FCI_n = 1000 - CI_n.$$

SKREF 6

Útreikningur á árlegum framlögum

1. Skilastjórnvaldið skal breyta lokasamsetningu hvers vísis sem leiðir af skrefi 5, FCI_n , hærri en bilið sem skilgreint er í 9. gr. með því að beita eftirfarandi formúlu:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8$$

Þegar rök lágmarks- og hámarkshlutverks skal vera gildi allra stofnana sem leggja af mörkum til þess fjármögnunar-fyrirkomulags vegna skilameðferðar sem lokasamsetning vísisins er reiknuð út fyrir.

2. Skilastjórnvaldið skal reikna árlegt framlag hvernar stofnunar n , nema að því er varðar stofnanir sem falla undir 10. gr. og nema fyrir eingreiðsluhluta framlaga stofnana sem aðildarríki beita á 5. mgr. 20. gr.:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)}$$

þar sem:

p, q gefur upp stofnanir,

Viðmið er árlega viðmiðunarmarkið eins og skilastjórnvaldið ákvarðar það í samræmi við 2. mgr. 4. gr., að fráðreginni summu framlaga sem reiknaðar eru úr í samræmi við 10. gr. og að fráðreginni summu eingreiðslna sem heimilt er að greiða skv. 5. mgr. 20. gr.,

B_n er fjárhæð skuldbindinga (að undanskildum eiginfjárgrunni) að fráðregnum tryggðum innstæðum n , eins og leiðrétt er í samræmi við 5. gr. og með fyrirvara um um beitingu 5. mgr. 20. gr.

*II. VIÐAUKI***GÖGN SEM LEGGJA ÞARF FYRIR SKILASTJÓRNVÖLDIN**

- Heildareignir, eins og þær eru skilgreindar í 12. mgr. 3. gr.
  - Heildarskuldbindingar, eins og þær eru skilgreindar í 11. mgr. 3. gr.
  - Skuldbindingar sem falla undir a-, b-, c-, d-, e- og f-lið 1. mgr. 5. gr.
  - Skuldbindingar sem koma til vegna afleiðusamninga
  - Skuldbindingar sem koma til vegna afleiðusamninga sem eru verðmetnir í samræmi við 3. mgr. 5. gr.
  - Tryggðar innstæður
  - Heildaráhættugrunnur
  - Eiginfjárgrunnur
  - Hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1
  - Hæfar skuldbindingar
  - Vogunarhlutfall
  - Lausafjárþekjuhlutfall
  - Hlutfall stöðugrar fjármögnunar
  - Millibankalán
  - Millibankainnlán
-